

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **Ing. M. B.**, bytem K. 8, Z., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2013, č. j. OSZ-147065-5/M-Šp-2013, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,**

t a k t o:

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

[1] Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2012, čj. OSZ-147065-3/D-Br-2012, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod, protože podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk ze dne 20. 11. 2012 není žalobce invalidní a jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.

[2] Žalobce ve své žalobě namítal, že dne 3. 3. 2010 utrpěl při služební přípravě služební úraz s následným vznikem neschopnosti ke službě od 3. 3. 2010 do 17. 6. 2011 s další podpůrní dobu v nemoci prodlouženou do 14. 3. 2013. Ani poté nedošlo k obnovení zdravotní způsobilosti k práci. Pro tento úraz byla žalobci

12. 5. 2011 snížena zdravotní klasifikace a byl převeden na jiné služební místo. Dne 24. 9. 2012 byl žalobce propuštěn ze služebního poměru pro dlouhodobé pozbytí zdravotní způsobilosti pro výkon služby. Na základě doporučení lékařské komise žalobce podal žádost o přiznání invalidního důchodu. Žalobce namítl, že mu byla doručena pozvánka k vyšetření zdravotního stavu OSSZ Šumperk dne 14. 11. 2012 na den 20. 11. 2012 – nebyly dodrženy zákonné lhůty k dostavení se k prohlídce, ale také na vydání lékařského posudku podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. Posudek o invaliditě se nezabýval klíčovou příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti – pracovní, služební úraz. Lékař OSSZ Šumperk se ve svém posudku o invaliditě odkazuje na § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., ale ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míru poklesy pracovní schopnosti se tímto ustanovením zákona vůbec neřídí. Žalobce už při jednání o posouzení zdravotního stavu 20. 11. 2012 upozornil lékaře na skutečnost, že řízení trpí mnoha právními a věcnými vadami. Žalobci nebyla v řízení u OSSZ Šumperk poskytnuta informace o možnosti podání opravného prostředku proti posudku o invaliditě a tato informace není ani patrna z citovaného posudku. Přesto žalobce podal žádost o přezkoumání posudku o invaliditě a k tomu mu OSSZ Šumperk zaslala sdělení ve stejný den, kdy orgán sociálního zabezpečení žalovaného vydal rozhodnutí, tj. 11. 12. 2012. Z uvedeného je zřejmé, že v době vydání rozhodnutí orgánem sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra tento nemohl znát stanovisko OSSZ Šumperk na podanou žádost o přezkum lékařského posudku o invaliditě. Orgán sociálního zabezpečení žalovaného vydal 11. 12. 2012 rozhodnutí, které se opírá pouze o posudek o invaliditě ze dne 20. 12. 2012, kdy tento nejen nesplňuje účel posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti podle § 8 odst. 1 písm. a), ale obsahuje i nepřesný posudkový závěr vycházející z neúplných skutkových zjištění. Napadené rozhodnutí se opírá o posudek České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava se sídlem Olomouc ze dne 27. 2. 2013, jehož závěrem je jiná rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Podle tohoto posudku se zjištěná míra poklesu pracovní schopnosti nezvyšuje o 10 %, a to bez zdůvodnění. Žalobce spatřoval kromě diagnostické odlišnosti v citovaných posudcích zásadní rozpor v tom, že rozpětí míry poklesu pracovní schopností diagnózy v prvním citovaném posudku je 10 až 20 % a horní hranice byla zvýšena podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., zatímco u diagnózy v druhém citovaném posudku je rozpětí 20 až 30 %, ale horní hranice zvýšena o 10 % nebyla. Přitom jak jeden, tak i druhý lékař sociálního zabezpečení čerpali pro svůj závěr ze stejného výčtu rozhodujících podkladů o žalobcově zdravotním stavu – i poté, kdy pověřený lékař ČSSZ Olomouc požádal po vyšetření zdravotního stavu ve věci podané námitky praktického lékaře o doplnění zdravotnické dokumentace, kdy tato doplněna nebyla. V čem se tito posudkoví lékaři zcela účelově shodují, je výše celkové třicetiprocentní míry poklesu pracovní schopnosti, přičemž jeden z požadavků pro přiznání invalidity je pokles nejméně o 35 %. Při vyšetření zdravotního stavu v námitkovém řízení žalobce předal posudkovému lékaři ČSSZ Olomouc jako důkaz záznam o úrazu ze dne 4. 3. 2010 a potvrzení o výkonu služby vydané Policejním prezidiem ČR ze dne 24. 9. 2012, ze kterého je patrný výčet pracovních neschopností z důvodu služebního úrazu. Tento posudkový lékař se s předloženými důkazy odmítl seznámit a založit je do spisového materiálu k věci. Tímto jednáním bylo porušeno další žalobcovo právo, a to navrhopat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení a vyjádřit v řízení své stanovisko. Dále ČSSZ Olomouc odmítla zaslanou žádost o přezkum lékařského posudku o invaliditě (viz příloha č. 19, obsahově totožná

s přílohou č. 14). Žalobci nebylo při vyšetřeních za účelem posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti umožněno, ač o to vždy požádal posudkového lékaře, jako účastníku řízení nahlížet do spisu, pořizovat z nich výpisy, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení, poskytnutí informací o řízení potřebných k hájení žalobcových práv a oprávněných zájmů. Toto právo mu nebylo umožněno ani správním orgánem sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra před vydáním citovaných rozhodnutí. Z kontextu posudku o invaliditě je logické, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního žalobce je více zdravotních postižení, i to, které nebylo posuzováno (je jen věcí náhledu posudkového lékaře, které z nich je podle § 2 odst. 3 citované vyhlášky rozhodující). Vliv více postižení je pak markantní ve vztahu k druhu zaměstnání, které žalobce vykonával: byl příslušníkem Útvaru pro ochranu ústavních činitelů ochranné služby Policie České republiky, a to příslušníkem výkonným, kdy je samozřejmé, že takovou službu může vykonávat jen osoba všestranně fyzicky zdravá. Žalobce závěrem zdůraznil, že podle jeho názoru je klíčovou rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu trvajících více jak jeden rok, s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, služební úraz, který utrpěl 3. 3. 2010 a o kterém se žádný z posudků nezmiňuje. Žalobce navrhl zrušení obou napadených rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a přiznání invalidity v souvislosti se služebním úrazem.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření popsal procesní průběh řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí a s odkazem na posudky lékařské posudkové služby, zejména na posudek vydaný v námitkovém řízení uzavřel, že v tomto případě nedošlo ze strany Ministerstva vnitra k žádnému pochybení a ve věci bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy. A proto žalovaný navrhl žalobu zamítnout, neboť není důvodná.

[4] Krajský soud si vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „PK MPSV“) v Ostravě. Ten byl vyhotoven touto komisí dne 10. 1. 2013. Jednání komise nebyl žalobce přítomen, omluvil se.

[5] Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 6. 3. 2013.

[6] Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk dne 20. 11. 2012 míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ohodnotil podle přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly X oddílu B položky 2a o 20 % s navýšením o 10 % na celkových 30 % a vyslovil, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost žalobce posudkový lékař OSSZ stanovil lehkou formu bronchiektázie.

[7] Rozhodnutím ze dne 11. 12. 2012 zamítl orgán sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra žádost žalobce o invalidní důchod s odkazem na citovaný posudek OSSZ Šumperk.

[8] Na základě námitek žalobce vyhotovil lékař lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava (Olomouc) dne 27. 2. 2013 posudek, podle kterého nebyl žalobce shledán invalidní. Byl u něj konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost byl chronický persistující dráždivý kašel při GERD podle kapitoly XI oddílu A položky 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Úprava ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nenáleží, stav žalobce byl hodnocen horní hranicí – a to komplexní stav. Žalobce je z hlediska k vysokoškolskému vzdělání schopen práce s možností režimových opatření a práce s vyloučením fyzické námahy.

[9] Podle žalobou napadeného rozhodnutí bylo přezkoumáno námitkami napadené rozhodnutí a v řízení o námitkách podle posudku lékaře ČSSZ bylo zjištěno, že žalobce není invalidní. Žalovaný vypsál podklady, ze kterých posudek ČSSZ vycházel, a uzavřel, že z posudku o invaliditě ze dne 26. 2. 2013 vyplývá, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, ale že žalobce k datu vydání námitkami napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 30 %. Lékař lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení přezkoumal posudkový závěr referátu lékařské posudkové služby Šumperk ze dne 20. 11. 2012. Tento posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy jsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru referátu lékařské posudkové služby zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků významné pro posudkový závěr. Lékař lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení prostudoval lékařské nálezy použité v průběhu řízení o námitkách jako doplnění informací o zdravotním stavu. Na základě provedeného přezkumu dospěl lékař lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení k výsledku, že posudkový závěr referátu lékařské posudkové služby Šumperk ze dne 20. 11. 2012 lze potvrdit v tom smyslu, že zdravotní stav žalobce v současné době neodpovídal žádnému stupni invalidity. Při vydání napadeného rozhodnutí postupoval orgán sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra v souladu s platnou právní úpravou a vzhledem k uvedenému rozhodl, tak jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[10] Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 10. 1. 2014 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobce ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře, z kompletní spisové dokumentace ze správního řízení včetně žaloby a přiložených písemností a z nálezů a zpráv vyjmenovaných v posudku.

[11] Ve svém posudkovém hodnocení došla Posudková komise MPSV v Ostravě k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na jeho pracovní schopnosti byla k datu

rozhodnutí žalovaného 6. 3. 2013 reflexní ezofagitida prokázaná gastrokopickým vyšetřením, doprovázená axiální hiátovou hernií a makroskopickou pangastritidou, která má za příčinu funkční dyspeptické obtíže žalobce. Toto postižení žalobce odpovídá kapitole XI oddílu A položce 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 20 až 30 % komise stanovila horní hranici 30 % jako číslo konečné. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Zbývající onemocnění žalobce, která jsou diagnostikována, nejsou po funkční stránce svým postižením natolik významná a nejsou důvodem pro navýšení horní hranice výše uvedeného procentního rozmezí. Posudková komise konstatovala, že není možno hodnotit žalobce podle kapitoly XI oddílu A položky 4b, kde je rozpětí 35 až 50 %, neboť u žalobce nebyly odbornými vyšetřeními prokázány cirkulární eroze až vředy na sliznici jícnu ani není významný pokles hmotnosti a celkové výkonnosti. Posudková komise souhlasila s posudkovým závěrem lékaře ČSSZ v námitkovém řízení a s jeho hodnocením podle příslušné kapitoly, oddílu a položky a ztotožnila se s ním. Posudková komise se naopak neztotožnila s hodnocením lékaře OSSZ, který ve svém posudkovém závěru nezvolil správně kapitolu X oddíl B položku 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť podle vyšetření CT plic u žalobce prokázané bronchiektázie nejsou po funkční stránce onemocněním, které by zakládalo rozhodující příčinu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. I plicní lékař opakovaně konstatuje, že reflexní choroba jícnu je příčinou chronického kašle a dyspeptických obtíží žalobce, a proto tato choroba je po funkční stránce nejvýznamnější pro posudkové hodnocení. Co se týče žalobcem uváděného pracovního úrazu z roku 2010 – stav po podvrtnutí pravého kolene – koleno je dle ortopedického nálezu stabilní a pouze je poškozen mediální meniskus, jeho problematika bude odstraněna artroskopií pravého kolenního kloubu. Tento operační výkon zakládá krátkodobou pracovní neschopnost, není důvodem pro zahajování řízení o invaliditě. Rozvoj poúrazové artrózy v pravém kolenním kloubu je dílem úrazu i věkovými parametry žalobce a není rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud by komise tuto skutečnost byť jen teoreticky připustila, pak by se zdravotní stav žalobce posuzoval podle kapitoly XV oddílu B položky 9a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. jako lehké omezení hybnosti pravého kolenního kloubu po úraze, kde je procentní rozmezí 5 až 10 %. Avšak toto nepřichází v souzené věci do úvahy a správné posudkové zhodnocení komise vyjádřila výše shodně s posudkovým závěrem lékaře v námitkovém řízení. Pokles pracovní schopnosti činí u žalobce 30 %. Žalobce je neschopen práce jako policista. Vzhledem ke svému vysokoškolskému vzdělání je žalobce schopen využít svého vzdělání, znalostí a zkušeností a je schopen práce s dodržováním režimových opatření, bez dalšího stání chůze.

[12] Skutková zjištění ve věci tedy učinil soud z rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2013, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk a z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 10. 1. 2014.

[13] Podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se*

a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

[14] Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

[15] Podle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění *pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

[16] Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,*
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*

[17] Podle § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění *za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.*

[18] Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění *za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.*

[19] Podle § 39 odst. 7 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení [odstavec 4 písm. c)], jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.*

[20] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), *pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[21] Podle § 2 odst. 2 téže vyhlášky u zdravotních postižení, *u nichž dochází průběžně ke zhoršování a zlepšování zdravotního stavu, se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti tak, aby odpovídala průměrnému rozsahu funkčního postižení a tomu odpovídajícímu poklesu pracovní schopnosti.*

[22] Podle § 2 odst. 3 téže vyhlášky *je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[23] Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*

[24] Podle § 3 odst. 2 téže vyhlášky *v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*

[25] Podle § 3 odst. 3 téže vyhlášky *zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.*

[26] Podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky *v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů.*

[27] Podle § 4 odst. 2 téže vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů.

[28] Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[29] V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o invalidní důchod, jehož přiznání je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, změně, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

[30] Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel z napadeného rozhodnutí, z posudku OSSZ Šumperk ze dne 11. 12. 2012, z posudku ČSSZ vypracovaného v námitkovém řízení dne 26. 2. 2013 a z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 10. 1. 2014. Všechny jmenované posudky se zcela shodly na tom, že žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní a posudek vyhotovený v námitkovém řízení i posudek PK MPSV v Ostravě i na příčině dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu žalobce a všechny posudky na procentním ohodnocení míry poklesu pracovní schopnosti. Posudek posudkové komise obsahoval náležitosti podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. Všechny posudky, zejména posudek PK MPSV v Ostravě, byly vydány na základě úplné zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise MPSV byl též odborný internista – tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti vycházeli posudkoví lékaři z ustanovení vyhlášky č. 359/2009 Sb. a určili, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí a všechna tato postižení uvedli v posudcích. Posudkoví lékaři v námitkovém řízení i lékaři PK MPSV v Ostravě dospěli k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byl ezofagitida prokázaná gastrokopickým vyšetřením, doprovázená axiální hiátovou hernií a makroskopickou pangastritidou, která má za příčinu funkční dyspeptické obtíže žalobce, podle kapitoly XI oddílu A položky 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a pokles pracovní schopnosti s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost lékaři zvolili z rozmezí 20 až 30 % horní hranici 30 % jako číslo konečné, bez změny této hodnoty podle § 3 a § 4 citované vyhlášky.

[31] Soud proto považuje za přiléhavé hodnocení Posudkové komise MPSV v Ostravě a stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti o 30 % i vzhledem k ostatním postižením a chorobám žalobce, prokázaným v době vydání

napadeného rozhodnutí, zejména vzhledem k odůvodnění všech odborných posudků, zejména posudku PK MPSV v Ostravě. Z uvedeného vyplývá, že pracovní schopnost žalobce je zachována v 70 %. Se všemi žalobními námitkami se posudková komise vypořádala. Soud poukazuje především na to, že pro provedeném dokazování ze všech dostupných lékařských vyšetření a zpráv bylo postaveno najisto, že omezení pracovní schopnosti žalobce je nízké a že zdravotní stav a jeho pracovní zkušenost žalobci umožňují výkon výdělečné činnosti s omezeními uvedenými v pracovní rekomandaci.

[32] Kapitola XI oddílu A položky 4a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se provádí zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, uvádí jako zdravotní postižení refluxní chorobu jícnu, refluxní ezofagitidu se slizničními erozemi. Pokles pracovní schopnosti pro tuto onemocnění je stanoven na 20 až 30 %. Kapitola XI oddíl A položky 4b téže vyhlášky je charakterizována splývavými cirkulárními erozemi až vředy na sliznici, významným poklesem hmotnosti a celkové výkonnosti a rozmezím poklesu pracovní schopnosti o 35 – 50 %. Takové příznaky však nebyly u žalobce zjištěny a prokázány, ostatně sám žalobce to ani netvrdil.

[33] Podle obecných posudkových zásad, stanovených v kapitole XI citované vyhlášky, je při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti u organických a funkčních postižení gastrointestinálního traktu rozhodující rozsah a tíže orgánových poruch, jejich dopad na celkový stav, výživu a celkovou výkonnost. Při úbytku hmotnosti a malnutrici se vychází z hmotnostního indexu BMI (body-mass index), hladiny krevních bílkovin (albuminy) a vlivu karence potravy na erytropoezu. Potravinové alergie způsobují pokles pracovní schopnosti jen tehdy, mají-li vliv na stav výživy a celkovou výkonnost.

[34] K námitce žalobce, že mu byla snížena zdravotní klasifikace a byl převeden na jiné služební místo a posléze byl propuštěn ze služebního poměru, soud konstatuje, že tyto skutečnosti nejsou zákonem přímo navázány na posouzení invalidity. Posouzení invalidity probíhá podle výše citovaných ustanovení zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů a podle provádějící vyhlášky č. 359/2002 Sb., o posuzování invalidity. V souladu s čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a s čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod jsou orgány sociálního zabezpečení oprávněny postupovat pouze podle zákonů a jejich shora citovaných ustanovení.

[35] K námitce žalobce, že mu byla doručena pozvánka k vyšetření zdravotního stavu Okresní správou sociálního zabezpečení Šumperk dne 14. 11. 2012 na den 20. 11. 2012, soud konstatuje, že není důvodná. Zákonem č. 582/1991 Sb. není stanovena doba přípravy jednání pro účastníky řízení, jak je tomu například v § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Na řízení v důchodovém pojištění se v souladu s § 1 odst. 1 a 2 správního řádu a § 85a a také § 16a zákona č. 582/1991 Sb. vztahuje správní řád (zákon č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Volba termínu jednání a vyšetření účastníka správního řízení je závislá na volném uvážení správních úřadů a soud zásadně toto správní uvážení nepřezkoumává v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. Pokud pro žalobce doba na přípravu k jednání související s vyšetřením jeho zdravotního stavu a pracovní

schopnosti nebyla dostatečná anebo vhodná, mohl Okresní správu sociálního zabezpečení Šumperk požádat o stanovení nového data jednání. S ohledem na to, že žalobce se vyšetření a jednání zúčastnil, a nevznese konkrétní námitku o tom, že by krátká doba a příprava na jednání pro něj znamenala nějakou újmu, neshledal soud tuto námitku jako důvodnou.

[36] Podle § 8 odst. 10 zákona č. 582/1991 Sb. *okresní správa sociálního zabezpečení a Česká správa sociálního zabezpečení předá nebo zašle občanu do 7 dnů stejnopis posudku vydaného podle odstavce 1 písm. a) nebo podle odstavce 9; náležitosti tohoto posudku stanoví prováděcí právní předpis*. Ze správního spisu soud zjistil z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk ze dne 20. 11. 2002, že žalobce byl účasten jednání a byl seznámen s výsledkem posouzení zdravotního stavu a byl poučen o možnostech dalšího postupu. Ve spisovém přehledu je uvedena s datem vložení do spisu 20. 11. 2012 položka č. 9 – posudek pro klienta. Doručenka k posudku není ve spise založena. Ve spise je dále založeno sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk ze dne 11. 12. 2012, podle kterého sděluje vedoucí oddělení Lékařské posudkové služby OSSZ Šumperk, že dne 3. 12. 2002 obdrželi žádost žalobce o přezkoumání posouzení zdravotního stavu pro účely invalidity. Na základě podání žalobce posudková lékařka OSSZ Šumperk opakovaně přezkoumala příslušné odborné nálezy a ostatní přiložené doklady k žádosti o invalidní důchod a neshledala důvody, které by vedly ke změně posudkového závěru. OSSZ Šumperk žalobci sdělila, že trvá na posouzení zdravotního stavu ze dne 20. 11. 2012 a dále uvedla, že u jednání byl žalobce poučen o možnosti opravného prostředku v případě, že nesouhlasí s posouzením a poučila žalobce, že po obdržení rozhodnutí od orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra žalobce může podat řádný opravný prostředek – námitku, a to ve lhůtě stanovené v rozhodnutí. Tato námitka bude přezkoumána nadřízeným orgánem. Soud konstatuje, že o tom, že žalobci byl posudek ze dne 20. 11. 2012 doručen, svědčí jednak shora citovaný dopis ze správního spisu a jednak to potvrzuje sám žalobce v žalobě a posudek přikládá v příloze žaloby, stejně jako citovaný dopis. Pokud byl posudek vyhotoven 20. 11. 2012 a dne 3. 12. 2012 OSSZ Šumperk již obdržela reakci žalobce na tento posudek, jelikož nelze zjistit ze správního spisu přesná data a ani sám žalobce je neuvádí, soud konstatuje, že pokud vůbec došlo k prodlevě se zasláním posudku žalobci, šlo o prodlevu nepodstatnou a nemající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího řízení, a to zejména s ohledem na celkové okolnosti souzené věci.

[37] K námitce žalobce, že posudek OSSZ Šumperk ze dne 20. 11. 2012 se nezabýval pracovním úrazem žalobce, soud konstatuje, že tato námitka je lichá. V posudku je v diagnostickém souhrnu uvedená poúrazová instabilita pravého kolene, dále v odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti a posudkovém zhodnocení je uvedeno, že žalobce je „*po úrazu pravého kolene s lehkou nestabilitou*“. Pracovní úraz je dále popsán ve zdravotní anamnéze („*4. 3. 2010 při výcviku sebeobrany kopnut do pravého kolene – ortoped. vyšetření v ÚVN, v dubnu 2010 artroskopie pravého kolene, další artroskopie plánovaná na 13. 4. 2011, odložena pro dechové potíže*“). Ve zdravotní anamnéze je v části „Subj.“ uvedeno: „*Dlouhodobé bolesti pravého kolene po úrazu, bolesti druhého kolene*“.

[38] Dále žalobce namítal, že posudek OSSZ Šumperk odkazuje na § 8 odst.

1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., ale v důsledku se tímto ustanovením neřídí. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. *okresní správy sociálního zabezpečení posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost fyzických osob pro účely sociálního zabezpečení a pro účely poskytnutí dávek a průkazu osoby se zdravotním postižením podle jiných právních předpisů při zjišťovacích a kontrolních lékařských prohlídkách. Za tím účelem posuzují invaliditu a změnu stupně invalidity.* Námitka žalobce je zcela obecná a není zjevné, co konkrétně žalobce namítal. Věcná příslušnost okresní správy sociálního zabezpečení v důchodových věcech zde byla v souzené věci dána a v řízení byla posuzována invalidita. Proto nemohlo dojít k porušení citovaného ustanovení a tato námitka žalobce je neopodstatněná.

[39] K žalobcově námitce, že už při jednání 20. 11. 2012 upozornil lékaře na skutečnost, že řízení trpí mnoha právními a věcnými vadami, soud konstatuje, že ze záznamu jednání ze dne 20. 11. 2002 tato skutečnost nevyplývá. Podle § 18 odst. 1 správního řádu *o ústním jednání (§ 49) a o ústním podání, výslechu svědka, výslechu znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se sepisuje protokol. Kromě protokolu lze též pořádit obrazový nebo zvukový záznam.* V souladu s § 18 odst. 3 správního řádu tento protokol v souzené věci podepsal i žalobce. Podle § 18 odst. 3 věta druhá správního řádu *odepření podpisu, důvody odepření a námitky proti obsahu protokolu se v protokolu zaznamenají.* V předmětném protokole nejsou žádné námitky proti obsahu protokolu zaznamenány. Ze spisu ani nevyplývá, že by si žalobce o kopii protokolu žádal (ať již při jednání u správního orgánu anebo kdykoli písemně). Ostatně to žalobce nijak nedokládá, pouze to tvrdí v závěru žaloby.

[40] Podle § 38 odst. 1 správního řádu *účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73).* Podle § 38 odst. 5 správního řádu *odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho částí, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.* V souzené věci žalobce sice tvrdí, že mu nebylo umožněno nahlížet do spisu a pořizovat z něj výpisy, avšak toto svoje tvrzení nijak nedoložil a ve správním spise žádná taková žádost zaznamenána není ani v žádném protokole nebo úředním záznamu a ani zde není obsažena žádná písemnost žalobce, kterou by o to požádal. Proto i tuto námitku soud shledal jako nedůvodnou. Nadto žalobce měl k dispozici všechny potřebné písemnosti, a to včas, neboť je přikládal k žalobě a konkrétně s nimi polemizoval a citoval z nich. Proto k žádné újmě u něj nedošlo.

[41] Žalobce tvrdí ve své žalobě, že mu v řízení OSSZ Šumperk nebyla poskytnuta informace o možnosti podání opravného prostředku proti posudku o invaliditě a tato informace není patrná ani z citovaného posudku. Soud konstatuje, že tato námitka je lichá, protože tvrzení žalobce jsou v rozporu se spisovým materiálem a (jak již bylo citováno výše) v záznamu o jednání dne 20. 11. 2012 je v závěru uvedeno, že *„účastník řízení byl seznámen s výsledkem posouzení zdravotního stavu a poučen o možnostech dalšího postupu“.* Tato věta se nachází přímo nad podpisem žalobce. Nadto v dopise ze dne 11. 12. 2012, který je založen ve spise a který současně žalobce přiložil k žalobě, OSSZ Šumperk žalobci sděluje, že *„může proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra podat řádný opravný prostředek – námitkou, ve lhůtě stanovené v rozhodnutí. Tato námitka bude přezkoumána nadřízeným orgánem“.* K tomu soud konstatuje, že žalobce byl

poučen správně Okresní správou sociálního zabezpečení Šumperk o tom, že nelze podat opravný prostředek proti posudku, ale až proti meritornímu rozhodnutí, jak se i v souzené věci stalo. Proto nebyl žalobce tímto postupem nijak na svých právech zkrácen. Tato skutečnost musela být známa i orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra a jeho odborným zaměstnancům a proto nemuseli vyčkávat na stanovisko OSSZ Šumperk. Navíc podle dopisu ČSSZ Ostrava, pracoviště Olomouc, ze dne 12. 3. 2013, který žalobce připojil k žalobě, vyplývá, že žalobci byl vrácen dopis ze dne 4. 3. 2013, nazvaný „*Žádost o přezkum lékařského posudku ze dne 27. 2. 2013*“ a že při jednání byl žalobce seznámen s tím, že opravný prostředek může podat až proti rozhodnutí, které vydá žalovaný, a tímto opravným prostředkem je žaloba ke krajskému soudu.

[42] Námitka žalobce, že se rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ze dne 11. 12. 2012 opírá pouze o posudek o invaliditě ze dne 20. 12. 2012, je nedůvodná. Orgán sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra nedisponuje odbornými medicínskými znalostmi, které jsou klíčové pro stanovení invalidity, a proto zákonodárce svěřil tuto pravomoc lékařské posudkové službě, a to právě ve shora citovaném § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. Tento posudek pak žalovaný hodnotil jako každý jiný důkaz a ve vztahu k námitkám žalobce, které závěr posudku nevyvrátily ani nezpochybnil.

[43] Soud konstatuje, že lichá je i námitka žalobce, že posudek OSSZ Šumperk ze dne 20. 11. 2012 nesplňuje účel posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti a přesný posudkový závěr, který vychází z úplných skutkových zjištění. Podle § 8 odst. 10 část věty za středníkem zákona č. 582/1991 Sb. *náležitosti tohoto posudku stanoví prováděcí právní předpis*. Soud po prostudování uvedeného posudku a správního spisu dospěl k závěru, že posudek odpovídá zadání orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra, vyhotovil ho místně a věcně příslušný správní orgán (jak bylo citováno shora), posudek obsahuje náležitosti podle vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, a vychází z úplné zdravotnické dokumentace, ostatně žalobce ani nenamítal absenci některé lékařské zprávy, anebo nedostatek ve stanovení onemocnění žalobce (přičemž námitka o absenci uvedení a zhodnocení stavu po úrazu kolene byla již shora vyvrácena). Ve skutečnosti žalobce nesouhlasil s posouzením invalidity, což bylo přezkoumáváno v námitkovém správním řízení a v soudním řízení správním v rámci plné jurisdikce, tj. dokazováním posudkem PK MPSV.

[44] Ze shora uvedených důvodů je nedůvodná i námitka žalobce, že napadené rozhodnutí se opírá pouze o posudek vyhotovený v námitkovém řízení. Jak bylo v napadeném rozhodnutí odůvodněno, skutkový stav byl lékařem OSSZ i ČSSZ zjištěn shodně, v námitkovém řízení byly použity i lékařské zprávy dodané žalobcem v průběhu řízení a lékař LPS ČSSZ řádně zdůvodnil, proč se odchýlil o stanovení rozhodující příčiny DNZS lékařem LPS OSSZ Šumperk.

[45] Námitka žalobce, že posudek ČSSZ ze dne 26. 2. 2013 neobsahuje odůvodnění nezvýšení míry poklesu pracovní schopnosti, je neopodstatněná. V tomto posudku je v závěru před pracovní rekomandací uvedeno, že „*úprava ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky žalobci nenáleží, protože byl hodnocen horní hranicí jeho komplexní stav*“.

[46] K námitce žalobce o rozdílném hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu soud poukazuje na to, že každý z posudkových lékařů své závěry odůvodnil přesvědčivě, logicky a přitom vycházel z úplné zdravotnické dokumentace. Správnost posouzení byla již jinou otázkou a byla dále přezkoumávána v soudním řízení správním při dalším dokazování posudkem PK MPSV, který závěr lékaře LPS ČSSZ, přijatý v námitkovém řízení, zcela jednoznačně potvrdil.

[47] Námitka žalobce, že v rámci námitkového řízení u České správy sociálního zabezpečení Ostrava, pracoviště Olomouc, žádal o doplnění zdravotnické dokumentace, rovněž není důvodná. Ze záznamu o jednání o posouzení zdravotního stavu podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. ze dne 26. 2. 2013 vyplývá, že jednání ze dne 5. 2. 2013 bylo odročeno z důvodu nutnosti vyžádat dokumentaci od praktického lékaře. Při jednání dne 26. 2. 2013 bylo zaznamenáno, že byla dodána zdravotnická dokumentace MUDr. K. a při jednání žalobce předložil ortopedické vyšetření (MUDr. K., Vojenská nemocnice Praha ze dne 16. 3. 2012) a že při jednání byl žalobce přešetřen. Žalobce tento protokol podepsal a nad jeho podpisem je uvedeno, že *„byl seznámen s výsledkem posouzení zdravotního stavu a poučen o možnostech dalšího postupu.“*

[48] Hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce 30 procenty ve správním řízení nelze hodnotit jako účelové s ohledem na posudek PK MPSV v Ostravě ze dne 10. 1. 2014 a rovněž s ohledem na to, že žalobce má jako nejzávažnější zdravotní postižení a současně rozhodující příčinu svého dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovenou diagnózu, u které vyhláška č. 359/2009 Sb. ve své příloze v kapitole XI oddílu A položce 4a stanoví rozmezí 20 až 30 % a kritéria následujícího postižení s vyšším procentním rozpětím žalobce nesplňuje, což vyhotovené posudky jasně odůvodnily a ostatně žalobce sám opak nebo něco jiného netvrdí a především žádnou lékařskou zprávou neprokazuje. Proto ani tuto žalobní námitku nelze shledat jako důvodnou.

[49] K žalobní námitce, že v námitkovém řízení žalobce předával posudkovému lékaři ČSSZ Olomouc jako důkaz záznam o úrazu ze dne 4. 3. 2010 a potvrzení o výkonu služby vydané Policejním prezidiem ČR ze dne 24. 9. 2012 a tento lékař se s předloženými důkazy odmítl seznámit a založit je do spisového materiálu, soud uvádí, že v záznamu o jednání ze dne 26. 2. 2013 tato námitka žalobce není zaznamenána, přestože žalobce protokol o jednání podepsal, a součástí spisového materiálu žalobcem citované písemnosti jsou. I u této námitky platí výše uvedené, že žalobce měl možnost před podpisem vznést námitky proti protokolu, požádat o zápis svých tvrzení do protokolu, vyžádat si kopii protokolu a nahlédnutí do spisu, případně písemnosti podat u správního úřadu nebo mu je zaslat poštou. Soud odkazuje na výše uvedené citace ze správního řádu o protokolu, jednání a nahlížení do spisu a možnostech účastníků bránit se postupu správního úřadu. K tomu soud dodává, že záznam o úrazu a výčet pracovních neschopností byly přiloženy k žalobě a použity v soudním řízení správním, stejně jako záznamy o jednání ČSSZ Ostrava, pracoviště Olomouc, ze dne 5. 2. 2013 a 26. 2. 2013 a posudek o invaliditě ze dne 27. 2. 2003; z toho je zjevné, že žalobce tyto kopie obdržel, a to včas před podáním žaloby. Ani tyto žalobcovy námitky, že vůbec neměl možnost navrhnout důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení a vyjádřit své stanovisko, nejsou opodstatněné.

[50] K námitce žalobce, že příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení, soud odkazuje na shora citovaný § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity a zdůrazňuje, že i v případě, kdy účastník řízení má více zdravotních postižení, je posudkový lékař povinen určit jednu rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míry poklesu pracovní schopností se nesčítají.

[51] Soud konstatuje, že všechny posudky zohlednily profesi žalobce jako policisty jak v posudkovém zhodnocení, tak v pracovní rekomandaci. Všechny posudky se shodly na tom (zejména posudek z námitkového řízení a PK MPSV v Ostravě ze dne 10. 1. 2014), že žalobce již profesi policisty nemůže vykonávat, ale že může vykonávat s ohledem na své vzdělání, znalosti a zkušenosti jinou výdělečnou činnost.

[52] K závěrečné námitce žalobce, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po úrazu dne 3. 3. 2010, o kterém se žádný z posudku nezmiňuje, soud konstatuje, že tato námitka je zcela nedůvodná. Všechny posudky úraz zmiňují, a to včetně popisu stavu kolena a jeho operací (včetně plánované operace a důvodu jejího odložení) a s tímto zdravotním postižením žalobce se všechny posudky řádně vypořádaly, jak bylo uvedeno výše. Zejména posudek vypracovaný v námitkovém řízení a posudek vypracovaný v soudním řízení správním přesvědčivě a jasně zodpověděly otázku rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a proti těmto odborným tvrzením žalobce nepostavil žádné svoje tvrzení ani důkaz, které by tento závěr vyvrátily.

[53] Zjištěný pokles pracovní schopnosti žalobce v přezkoumávaném správním řízení ve výši 30 %, jak je uvedeno výše, je nižší než 35 % potřebných pro přiznání nároku na invalidní důchod.

[54] Podle § 78 odst. 1 věty druhé s. ř. s. *pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil*. Jinými slovy, správní uvážení soud nepřezkoumává, pokud nezjistí vybočení z jeho mezí či jeho zneužití, libovůli. Žalovaný svůj postup řádně a vyčerpávajícím způsobem v souzené věci odůvodnil, své úvahy, byť velmi stručně, avšak dostatečně popsal a soud shledal, že byly i v souladu se zásadami správního řízení, přijaté závěry pak byly přiměřené. Mezemi správního uvážení jsou především právní řád samotný, pravomoc a působnost správních orgánů, principy správního řízení, veřejný zájem, účel a cíl správního řízení (srov. Soňa Skulová: *Správní uvážení. Základní charakteristika a souvislosti pojmu*. Masarykova univerzita Brno, 2004). Žalovaný tak správní uvážení (o zvolení procesních úkonů, včetně volby důkazů i právní interpretace) použil v souladu se zákonem, včetně zásad správního řízení i obecně uznávaných právních zásad, včetně ústavních a těch, které vyplývají z právní teorie i evropského a mezinárodního práva. Žalobní námitka nesprávného použití správního uvážení ve správním řízení je proto nedůvodná.

[55] Žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení

§ 38 a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[56] Právo na náhradu nákladů řízení žalobci nevzniklo, neboť v tomto řízení nebyl úspěšný, a žalovaný v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci 4. 2. 2014

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně